

Jana Měrková, Církevní poměry na Sedlčansku ve druhé polovině 14. a v 15. století,
bakalářská práce Ústavu českých dějin, FF UK Praha, 2010, 84 ss.

Bakalářská práce Jany Měrkové si položila otázku, z jakých kořenů vyrostla tradice sedlčanských slavností zvaných Rosa, které odkazují na události z dob husitských válek a v různých obsahových proměnách se udržely až do současnosti. Autorka se rozhodla prozkoumat tři oblasti:

- 1) stav církevní organizace na Sedlčansku s cílem zjistit, zda církevní poměry byly příčinou postojů místních vrchností i ostatních obyvatel v době husitské revoluce;
- 2) zrekapitulovat dějiny Sedlčanska za husitství s cílem najít události, které mohly být podnětem ke zmíněné slavnosti;
- 3) sledovat proměny slavnosti Rosa a odpovědět na otázku, jakou roli v různých dobách sehrála.

Největší kus práce odvedla autorka v první oblasti, kde vycházela z editovaných pramenů v latinském jazyce, zpracovala podrobné přehledy o obsazení deseti farních obročí a dalších vedlejších beneficií v užším Sedlčansku. Z údajů sestavila přehledné tabulky, které pak následně vyhodnotila po stránce personálního zajištění sledovaných beneficií. Všimla si případných excesů z řádného chodu duchovní péče, objevila několik zajímavých osobností, které zde působily, a dala je do souvislosti s dobovými událostmi počínajícího reformního hnutí. Vyhodnotila délku působení místních farářů, směry jejich mobility mezi jejich pracovními místy a zamýšlela se nad dopadem zjištěných skutečností na místní věřící.

Druhá část práce vycházela z literatury a načrtla průběh husitství na Sedlčansku, přičemž konstatovala existenci jak sil nakloněných husitským myšlenkám, tak jejich odpůrců, kteří byli ve vleku nejvlivnější místní vrchnosti – Rožmberků. Výklad tématu mohl být konsistentnější a více zaměřený na hledané odpovědi. Cílem ale nebyly komplexní místní dějiny husitství, proto i daná podoba výkladu postačuje k tomu, aby autorka mohla postoupit ke třetí oblasti.

Závěrečná část práce se věnuje slavnosti Rosa a shrnuje faktografii, kterou již přinesla starší literatura. Vlastním přínosem J. Měrkové je srovnání sedlčanské slavnosti s plzeňským Novým svátkem, který má pozdně středověký původ, zatímco Rosa byla zřejmě zavedena až v dobách protireformačních. Autorka dále připojila informace o aktuální podobě obnoveného sedlčanského svátku, o proměně jeho smyslu v posledních 20 letech a připomněla i jeho souvislost s podobnými slavnostmi konanými v řadě německých i českých měst, spojených společným osudem „zkušeností s husity“.

Zatímco heuristické partie představují velmi přínosnou část, větší rezervy zůstaly v oblasti vyvození závěrů ze zjištěných skutečností. I tak autorka prokázala schopnost pracovat s prameny i s literaturou. Svoji práci dobře strukturovala; seznam zdrojů ukazuje, že zná relevantní základní literaturu, ale některé tituly by bylo možné ještě doplnit. Práce vykazuje dobrou stylistiku a je dostatečně zredigována. Přílohy doplňují text o zajímavé ilustrace tématu.

Navrhují práci k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

dr. Blanka Zilynská, vedoucí práce

